

Изгоренитѣ агънца

(Народна пѣсень)

Буля на Неда думаше:
„Калино Недо, хубава
Станаха деветъ години,
Откакъ си болна легнала,
Още не съмъ те питала, —
Отъ каква болестъ ти лежишъ
Толкова вече години.“

Неда въздъхна и рече:
„Като ме питашъ, да кажа
Тебъ нѣма, нищо, да лъжа,
Та дано да ми олекне
На клета душа и грѣшна.
Кога бѣхъ, бульо. мъничка
На дванадесетъ години,
Съ едно се овчарче скарахме.
Скарахме и разсърдихме.
Азъ му кошара подпалихъ,
Та цѣлненичка изгорѣ
Съсъ триста пѣстри агънца
И двестѣ сиви яренца.

Кога овчарче туй видѣ,
Отъ мжка лудо полудя.
По цѣли дни то плачеше
И люти клетви кълнеше:
— Кой ми агънца изгори
Агънца още яренца,
Да даде Господъ да легне,